

AQP

AQUILA

Magazin

2014. november
III. évfolyam 11. szám

Az AQP jogerősen bejegyzett párt.

Az AQUILA Párt (AQP) magazinja www.aquilapart.hu
1222 Bp., Zakariás J. u. 3., +3620/3274793 aquilapart@aqp.hu

1

A legfontosabb földi érték az ember!

Ön ismét az AQUILA Párt magazinját olvashatja – immár a 3. évfolyam 11. számát. Ebben folytatjuk az AQUILA Párt (AQP) megismertetését. Az összes eddigi szám a www.aquilapart.hu honlap magazin fülénél megtalálható. Kérjük, kísérje figyelemmel a honlapunkat, ahol a teljes pártprogram is elolvasható.

Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha meg tudjuk értetni a célunkat, amiért megalakultunk. Támogatásukat reméljük.

Nem értem, mi van mostanában a kormánnyal,
egymás után népet bosszantó ötletekkel állnak elő.

Most olyan érzésem van, mint a Gyurcsány-kormány idején, amikor az SZDSZ koalíciós partner hatására olyan tettek lettek, amiktől az ember csak üvöltözni tudott volna (mint most is), és a kisebbik párt – hogy meglegyen a szavazati arány... – mindent elért, aminek – szerintem – az MSZP tartós padlóra küldése lett a következmény.

A nép jogos bosszúból, nagyon nagy szavazati aránnyal a másik oldalra szavazott, soha többet ilyet nem akart. Most megint nagyon hasonló ez a dolog. Itt a KDNP, aki mögött nincsenek annyian sem, hogy magától bejusson a Parlamentbe, és tudjuk, a főhangadó anno SZDSZ-s volt. Most jöttek/jönnek elő mindenféle szemforgatóbbnál szemforgatóbb ötletekkel, pl. maximálisan beleszólnak belső ügyeinkbe is, az iskolarendszeri változtatások, Hoffman Rózsa tettei, meg a vasárnap legyen a családé (hadd éhezzenek együtt, mert állástalan lett), zárjuk be a boltokat (menjen pl. misére, amit már rég nem tesznek – sajnos, és ettől nem is fogják.) stb. Nem lesz ennek jó vége.

Nem vagyunk a KDNP ellensége, de tettei/ötletezései miatt a barátai sem. Mivel mi, az AQP az igazi, valós, szemforgatás és farizeusi hit nélküli kereszténységet akarjuk, amivel nem ártunk, nem bosszantjuk fel a népet, hanem kizárólag Isten ügyének használunk, aki csak jót akar az embereknek. Ez pedig messze nem az!

Mi nem drukkolunk a FIDESZ-nek – erre semmi okunk sincs, sőt...-! Látható, az AQP elnöke vagyok, és ha velük lennék, nem lett volna a pártunk, ez logikus. Koalícióba sem lépnénk senkivel (itt is mutatkozik az eredménye – sokszor a kisebb romba dönti a nagyobbat).

De látunk, és ezt a látást el fogjuk mondani, most és míg vagyunk.

Nem állítom, nem is állíthatom, hogy mindenért a koalíciós partner a hibás, messze nem, nagyon tehetségesek ebben maguk is. Elszaladt velük a ló, a hatalom sok embernek veszélyes, ezt már a legrégebbi uralkodók is tudták, az udvari bolond szókimondása éppen erre is volt való.

Ez van most, nem hallgatnak senkire, és csak az országon belüli szegények és gazdagok közötti szakadék növelése megy. *Igazi humánus, szociális érzék* – ami talán éppen a koalíciós partnertől kellene, hogy jöjjön – az nincs. Mi senkinek sem ártunk, de folyamatosan elmondjuk, mert bennünk van ilyen érzék és sok jó megvalósítható ötlet is (lásd a programunkat). Szerintünk, ami itt megy, tragikus.

Vegyük sorra az elmúlt hetek dolgait, ami nálunk is, a népnél is kiverte a biztosítékot.

1. Az Internet adó

Tudjuk sok hatás eredményeként – nem hinném, hogy teljesen, de – legalábbis egy időre visszavonták, de senki ne reménykedjen; a nemzeti konzultációval olyan variációt fog kapni, ahol mosolyogva fizetnek, s csak a pénztárcájukat nézve jönnek rá, hogy megint szegényedtek egyet.

Orbán Úr most visszavonta, pontosan mit is, és meddig? Nem tudjuk, mit fognak helyette kitalálni, arról is csak találgathatunk. De hogy nem lesz jobb, az biztos.

(A róla szóló cikkem a reakciókban, a www.aqp.hu honlapon szerepel.) Nem akarom magamat ismételtetni, hanem arra reagálnék, ami utána a TV-ben elhangzott.

Nekem az is durva, hogy az állami adókon, olyan riportok hangoznak el, amikben azt vitatják, hogy a pártok ott voltak-e a tüntetésen. Miért ne lehettek volna ott? Úgy tudom Magyarország még demokratikus jelzót használ. Úgy mossák az emberek agyát, mintha nem is jogos felháborodás, hanem holmi pártok önös elégedetlensége (hogy nem nyertek) lett volna a zavargás/ tüntetés oka. De ez nem igaz, az ok nem ez volt! Micsoda büjtatások, és ha ott vannak a pártok, ott volt a helyük is – szerintem. Viszont nem voltak zászlók, ezzel is jelezvén, nem pártszervezésen voltak. Másik; az egyik ellenzéki párt nem átalotta azt mondani, hogy ezt amerikaiak szervezték meg (most már olvasható Zord Gábor (<http://m.erdely.ma//magyarorszag.php?id=175829mno.hu>), vélhetően kormány közeli írása is ilyen vélekedés, sajnos). Nem kell ehhez amerikai segítség, maguk is fel tudják bosszantani a tömeget. Ez nem holmi bujtogatás volt – mint tálalni szeretnék – hanem jogos elégedetlenség. Micsoda különbség!

2. Rezsicsökkentés/ bankok megadóztatása.

Ez is csak porhintés. Kikén vágnak ezzel is nagyot? Mindenkin. Ez rezsinövelés (is), hiába mondják, hogy majd átveszik a szolgáltatók. A banki átutalásokat tekintve, nekem konkrétan évi 6000.- forintomba kerültek a módosítások. Ha azt nézem, hogy valakinek 100 000.- a havi nyugdíja (s van, akiknek ettől sokkal kevesebb...), akkor ez az összeg 2-3 napi étele. (Tudok olyan kisvállalkozóról, akinek a bankadó évi 67 000.-Ft-jában került.) Eddig ülhettem a gépem előtt és átutaltam, most fizethetem az internetadót (remélem, mégsem...), de állhatok postán sorban, mint régen, hogy ne én fizessem a csekkadót. Ja, és még csekket is kell nyomtatni, papírpocsékolás, fák kivágása stb. Összefogott gondolkodás eredménye, ez tisztán látszik.

3. Megint elhangzik, „ez kell, miért ne adózzanak azok a szolgáltatók, akik profitot termelnek?”

Hurrá, „csak a szolgáltatók fizetnek, s nekem nem kerül semmibe”, ne higgyük ezt el! Látható, nem igaz!

Én azt kérdezném, miért nem azok adóznak többet, akik többet keresnek. Miért kell a kaszinóknak kedvezményeket adni? Miért? A többkulcsos adót vissza kellene vezetni!

4. Olyan földtörvényt hoznak ellenünk is, „törzsgyökeres” magyarok ellen, hogy a saját telekszomszédunk telkét már fél éve képtelenek vagyunk megvenni! S még válaszra sincsenek kötelezve; hogy mit, mikor, s kik döntenek maguk között.

5. Tények elhallgatása;

5/a Nem közlik azokat a híreket, amik a magyar valóságot bemutatják, és az országot járva csak szörnyülködünk, mi megy itt. De a mi lehetőségeink is (mint említettem) a médiában való megjelenés tekintetében abszolút zár-

tak. Hiába közölnénk, nem teszik közzé, marad a honlapunk szerény olvasottsággal.

5/b *Itt az USA-ból kitiltottak jegyzéke.*

Nem értem, hogy lehet valaki még mindig pozícióban, ha egy állam – most teljesen mindegy, hogy melyik –, vélhetően jó okkal kitiltja a nálunk pozícióban lévő NAV elnököt. Ezzel csak nem szoktak ok nélkül játszani, ilyen egyik ország sem tesz. Ez nekik mindegy? Miért nem lehet rögtön korrekten lépni?

6. *A kommunális adó (ami ugye ingatlanadó), ebadó stb.*

7. *A vasárnapi nyitva tartás ötlete.*

Miért nem teheti azt a magyar, amit akar, és ha akar, akkor vasárnap vásárol, ha nem akar, nem? Minek kell ebben is KDNP-nek erősködni, miért akarná mindenben a maga farizeusi módján elrendezni a mi életünket? Elfelejtették – vagy nem is tudták – *Isten a szabad akaratot meghagyta*, és legjobb tudomásom szerint még nem is vonta vissza, ők se tegyék! Én nagyon is katolikus vagyok, de nekem ez elrettentő.

8. *Gimnáziumi oktatás háttérbe szorítása.*

Senkinek sem lesz jobb, hogy egy halom általánosan képzetlen ember lesz az országban. Ma már csak szakmával villamosvezetőnek sem vesznek fel. Mikor és hogyan történne átállás, hogy ezeket a korlátokat, szokásokat átváltoztassa a kormányunk?

Köztudott (szembe kellene nézni a tényekkel), hogy az iskolai agresszió a szakiskolákban sokkal nagyobb (beszélgessenek el a diákokkal, akik sokszor hallgatnak, de előttünk beszélnek), mint a gimnáziumokban, ez ellen mit akarnának tenni? Vagy bedobjuk a gyermekeiket, hadd zuhanjanak meg? Van valami tanulmány, terv a hátrányokról? Szakmai és civil egyeztetés nélkül lesztedték a gimnáziumok támogatását $\frac{1}{4}$ - ével? Ez demokrácia? Érdekel valakit a szülő, a gyerek sorsa?

Szeretnék statisztikát látni a felsőbb vezetés gyermekeiről; kinek nincs érettségije, de van jó szakmája. Most merek fogadni: egyszámjegyű lenne a statisztika. Bort iszunk és vizet prédikálunk? Akkor meg minek erőltetem más gyereket szakképzőbe? Legyen mindenkinek érettségije (aki munícióval bírja), és ha van elég esze, menjen egyetemre, ha nincs annyi szorgalma és képessége, akkor ezután szerezzen egy 2 éves képzéssel egy jó szakmát. Nekünk ez így lenne korrekt és tisztességes!

Urak, Hölgyek ébresztő, gondolkozni kellene, és egy olyan társadalmat építeni, ahol nem elkábítva vannak az emberek, hanem közös gondolkodásra hívva. Olyan társadalmat akarunk, ahol becsülik az emberi értékeket, ahol lehet egymás között szeretet és nem csak érdek. Olyan társadalmat, ahol van mindenkinek munka (nem közmunka), szólásszabadság, vallásszabadság, ahol nem vetnek ki naponta újabb és újabb sarcokat. Reméljük, vannak olyan emberek, akik ugyanezt akarják. Össze kellene fogni.

Kis Enikő

Honvágy

Néhány hete nagyon honvágyam van. Nem a szülőföldre vágyom vissza, hanem a valódi értékek világába.

Rá kellett döbbernem, hogy már nagyon rég nem találkoztam a világban az igazsággal: ha valaki rosszat tesz, hallgat, sunnyog és – megússza. Manapság, aki nyilvánosan téved vagy bűnt követ el a nép ellen, még bocsánatot se fog kérni, hanem közli, hogy „nem baj, majd megcsináljuk más-képp” vagy: az „igen” és a „nem” közötti különbség csupán kifejezés kérdése. Sőt: összezárnak az igen magasan pozícionált cinkostársak, elkenik a leghajmeresztőbb ügyet is – lásd a jelenlegi kitiltási botrányt, pedig nyílt lapokkal kellene játszani, és akivel kapcsolatban a korrupció legkisebb gyanúja is felmerül, annak azonnal vissza kellene vonni a mentelmi jogát, felelősségre vonni, és ha a vádak igazak, feleljen a munkájával, szabadságával vagy akár a vagyonával!

Nem találkoztam az önzetlenséggel, hősiességgel, a valódi értékek mellett való kiállással, szóemeléssel sem. Ha valaki kiáll az érték mellett, az szabotőr, azt ölteni kell. Az már biztos ellenség és zavarkeltő. A kisember meghúzódik, hallgat, átvészeli. Nem mer szólni, mert akkor észreveszik, és még ő húzza a rövidebbet. A netadó ellen tiltakozók jogosan álltak ki a véleményük mellett – mégis rendbontónak, az ellenzék által felbujtott tömeg-

nek lettek megbélyegezve (csaknem olyan, mint egy időben az 56' ellenforradalmi elnevezése).

Kihalt a világból a „büszke rád a család, a közösség, a falu, a város – netán az egész ország”. Helyette kortések a politikusok, a falu szégyene a köztisztviselő, képviselő, miniszter. Természetesen most is a fejtől bűzlik a hal: egyre terjed lefele a mocsok, hiszen, ha ők úgy, én is így – mondják sokan, és elképesztő mismásolás megy ma már a kisebb intézmények szintjén is.

Rá kellett ébrednem, hogy én nem tudok, nem akarok így élni. Egy olyan világban, ahol pitiáner értékekkel kell megelégedni. Ahol a leárazások, shopping, silány TV műsorok, a bulik, a látszat-tevékenységek vannak értéknek kikiáltva.

Kellenek a hősök, a nemes lelkű emberek, az eszmék.

Kell, hogy főnixként feléledjen a lélek és ismét szárnyaljon!

Kellenek az ideológiák és praktikus elképzelések a pártok mögé, különben üresen konganak!

Megérdemli a nép, hogy aki ország-világ előtt képviseli, arra büszke lehessen. Ne hozzanak szégyenbe bennünket, ne az alacsonyabb fejlettségi szintű országok legyenek az ideál! Legyen kötelező határozott, következetes, átlátható politikát művelni, amely a nép életét, javát szolgálja!

Kérem a Kedves Olvasót, nézzen a saját lelkébe: mennyire szomjazza Ön ilyen sokévnnyi zűrzavar után az egyenes beszédet, a tisztánlátást, a rendet?

Ne legyünk tehetetlenek, mutassuk ki nemtetszésünket! Mi, Sasok, hisszük, hogy lehet nyugodtan, méltóságosan is közölni, hogy: ELÉG!

Javasolnám, hogy gyűjtsünk egy gyertyát annak jeléül, hogy szeretnénk vissza a valódi értékeket. Tegyük ki a fényképét a közösségi oldalainkra tiltakozásul, követelésül.

Vargáné Pável Márta

Vegyes, esedékes apró gondolatok.

Lukács evangéliumában a 16. fejezetben van:

„Az intéző így gondolkodott magában: Mitévő legyek, ha uram elveszi tőlem az intézőséget? Kapálni nem tudok, koldulni szégyellek. Tudom már, mit teszek, hogy befogadjanak az emberek házukba, ha gazdám elmozdít az intézőségből.”

Hát ezzel nagyon sokan így vannak. Semmihez sem értenek, ahol vannak, ott sem jól végzik a munkájukat, de ott vannak, mert protekciójuk stb. odatette őket. Talán már ők is rég felismerték a tehetségtelenségüket, de kapálni még sem akarnak elmenni. Pedig mindenkinek ezzel tennének jót. Nem akarok szemé-

lyeskedni, sok ilyen foglalkozást, pozíciót felsorolhatnék, ahol kapálni kelle-
ne küldeni az embereket.

Jó lenne, ha akikre vonatkozik, magukra ismernének.

„Ájtatos arccal, kegyes gyakorlattal becukrozzuk magát az ördögöt.” Shakespeare-től való gondolat nagyon aktuális ma is.

A megtévesztés szelleme hatja át a társadalmat, s az emberek nem akarnak, vagy már leszoktatták őket a józan megfigyelésről vagy gondolkodásról. Nyálas, gyilkos viselkedés lett mára az uralkodó. Így mindent meg lehet tenni embertársainkkal.

Röviden hangzik a törvény, mely eléd van adva: szeress és tégy, amit akarsz! /Szt. Ágoston/

Nos, a társadalmunkban az a baj, hogy mindenki azt tesz, amit akar, a legnagyobb baj, hogy mindezt a szeretet legkisebb érte nélkül. Így pedig ki fog halni a társdalom.

Szeibert Márton

Csáth Géza Ópiumához

Az interneten itt érhető el az Ópium című novella:
<http://mek.oszk.hu/00600/00634/00634.htm#32>

Még a gimnáziumban, irodalomórán olvastatták el velünk ezt a művet. Számomra nagyon megragadó volt, egyrészt a stílusa, másrészt a mondan-
dója miatt. Most csak az utóbbira figyelve igyekszem kicsit lelki oldalról megközelíteni ezt a témakört.

A novella bizonyos szempontból akár egy érvelésnek is tekinthető az ópiumpipa használatára. Mégpedig egy nagyon tényszerű – az ópiumot tapasztalatból is ismerő ideg orvos szájából elhangzó – érvelés. Azt állítja, hogy a földi gyönyörök csak pár pillanatig tartanak, s így ezzel nem lehet megelé-
gedni, valamint, hogy sok esetben, amit az emberek gyönyörnek hívnak, va-
lójában nem más, mint a fájdalom megszűnése.

Szerinte, ha az ember odafigyel a testi épségére, és felnőtt korban kezdi az ópium használatát, akkor 10 évig is el lehet élni vele. Tapasztalata sze-
rint egy éjszaka az ópiummal, több mint 5000 év gyönyörnek felel meg. Így 10 év elteltével húszmillió évnyi gyönyör megtapasztalásával halhat meg az, aki esténként ópiumozott.

Persze az ópium negatív oldalára is felhívja a figyelmet, de – állítása szerint – ez nagyon olcsó ár ennyi gyönyörhöz. A reggelenkénti ébredés elvi-
selhetetlen fájdalmai, a fény és a szellő is irritálóvá válik, fejfájás, az érzék-
szervek tompulása, könnyező szemek, zúgó fülek, étvágytalanság. Ez azon-
ban csak napi tíz óra, ami elenyészik a napi 5000 év gyönyör mellett. Na-
gyon logikus – bár tökéletesen önző életfelfogást tükröző – érvelés. A novella

azért is nagyon megkapó a számomra, mert kiragadva egyes elemeit olyan, mintha egy misztikus szent tapasztalatait olvasnánk, csupán a gyönyör szót kell valami mással helyettesíteni:

„A gyönyör eltünteti a körvonalakat és az értelmetlenségeket. Kihelyez bennünket a tér béklyóiból, és az idő zakatoló másodperc óráját megállítva, langyos hullámokon emel bennünket a lét magasságaiba.

[...]

Az a hibás és kezdetleges ismeret, amelyet a látásunkkal, hallásunkkal, a szaglásunkkal, ízlésünkkel és tapintásunkkal szereztünk a létről, most kiegészítődik, kijavítódik. Mert alkalom nyílik megismerni a maga teljességében az életnek ama igazságát, amelyet valamennyien magunkban hordunk, s amely érzéki ítéletek nélküli tökéletes igazság. Szavakban, fogalmakban és ítéletekben éppen annyira kifejezhetetlen ez az igazság, mint amennyire megismerhetetlen az érzékek útján. Egy kockáról, amelyet csak láttam, de meg nem mértem, nincs jogom mondani, hogy a súlyát ismerem. Éppen így annak, aki csak látott, hallott, szagolt, ízelt és tapintott – nincs joga mondani, hogy élt. A megismerést, az Isten boldogságát csak a gyönyör adja számunkra.”

Ha ateista lennék, talán Csáth Géza követő lennék. Miért ne válasszam a húszmillió évig tartó gyönyört? Aztán úgyis elmúlok, megszűnök létezni. Miért ne bővítem ki ezt a rövid életet ilyen gyönyörrel? Mivel azt gondolom, hogy az emberiség jelentős része nagyon önző, ugyanakkor azt is gondolom, hogy megvan a magukhoz való eszük, ezért arra a következtetésre jutottam, hogy az emberek többsége nem ateista. Még ha valaki azt is állítja magáról, hogy az, szerintem akkor sem az, mert ha szíve mélyéből az lenne, akkor a legnagyobb ostobaság lenne az, hogy nem ópiumozik. A lelke mélyén a legtöbb ember ismeri az igazságot, érzi, hogy nem szűnik meg létezni a halállal, hogy van a létnek célja, ami más, mint az önző gyönyör.

Katolikusként tudom, hogy létezik egy olyan belső boldogság, béke, harmónia, mely Isten kegyelmeként megtapasztalható akár ebben az életben is a belső imádsággal. Ennek nincsenek negatív mellékhatásai, ez nem az öntudatlan fátyolos „gyönyörbe” visz, hanem épp ellenkezőleg: ettől az ember megújul. Ettől nem megutáljuk a napfényt és a szellőt, hanem megszeretjük.

Erre nem jó szó a gyönyör, mert ez nem a testből indul ki, hanem a lélekből, s ezért ez sokkal több, magasabb rendű, nemesebb. Ez nem húszmillió évet ad, hanem a változatlan, rendíthetetlen, örök, valódi teljességet, ami minden pillanatban jelen van. Valóban „nem kellene többé a nyomorúságos apró kellemességek”, de helyette nem a „komoly, szomorú gyönyör” lép az életünkbe, hanem az állandóan jelenlevő, üde, vidám, harmóniával teli tömény isteni fény, szeretet, mely megszünteti az önző látásmódot. Ebbe az örömben csak azért vegyül fájdalom, mert a szeretet azt akarja, hogy mindenki ebben a boldogságban éljen; az önzetlen szeretetnek fáj azokat a szenvedő embereket látni, akik elutasítják az élet

forrását, Istent. Az ópium passzívvá és gyengévé tesz, Isten fénye azonban aktívvá és erőssé. Ahogy Avilai Szent Teréz írta: „A szeretet, ha egyszer igazán megvan, nem tud azzal megelégedni, hogy változatlanul maradjon meg egy és ugyanazon állapotban.”

Végezredményben azt állítom, hogy az ópium egy pótszere a lelki életnek.

A lelki élet boldoggá teszi az embert. Ha valaki azonban elutasítja a lelki életet, az szenvedni fog. Kell tehát neki egy szer, amivel boldognak érezheti magát, ez az ópium. De végül az ópium a sötét füstbe visz és megöl, a lelki élet azonban valódi fény felé vezet és életre kelt.

Csima Ferenc

Rövid gondolatok, írások... egyházas gondolatok

Visszatért a református tábori lelkész Afganisztánból; korábban a katolikus tábori pappal olvastam interjút. Elmondja, hogy együtt ugrik ki a bajtársaival ejtóernyős gyakorlaton, s azt is, hogy bevetésre fegyverrel indul. Tudom, hogy fontos a tábori lelkészek szerepe, s kaptam már olyan választ, hogy az Egyház embereket (ti. katonákat) áld meg, és nem fegyvereket, és persze békefenntartók között van, de nekem a pap – fegyverrel képről Kun páter ugrik be, a nyilaskeresztes ferences. S senki nem kérdezi meg, hogy mit is keresünk mi Afganisztánban, mennyire eltávolodtunk a kardból ekevasat ígétől.

Problémásnak érzem a tábori lelkészi szolgálatot, egyáltalán: a fegyverkezést, a háborút, az ölésre való kiképzést. (Természetesen tudom: a védelem fontos, a béketeremtés a cél.) De azért ezen a területen nagyon gyermekkorú még az emberiség, csak nem játéklapát a tét. A fegyveripar: erős lobbí – miért kell az Egyesült Államoknak mindenütt ott lennie? Miért nem téma a leszerelés? De nem erről akartam írni. Olvasom: lelőtték Chris Kyle-t, a rettegett amerikai mesterlövészt. 250 ember haláláért felelős – ha valóban az: elvégre katona és parancsot teljesít. Irakba küldték – mit szépítsük – ölni. Abban viszont nem vagyok biztos, hogy az összes áldozata terrorista és az USA ellensége – mindenesetre hazájában, egy kirándulás közben lőtte le egy közeli ismerőse. Máté evangéliuma: „Aki kardot ragad, az kard által vész el.” (Mt 26,52)

„A 17 éves fiatal azt hitte, embert ölni olyan lesz, mint egy horrorfilmben. Könnyű és megbánás nélküli. Azt hittem gyors lesz, de minden rosszul sült el,” Elmondása szerint azért választott lőfegyvert, mert azt gondolta, azzal gyorsan és fájdalommentesen tudja majd véghezvinni a gyilkosságokat.

Azonban nem így lett. Míg a filmekben egy lövés elég, a valóság más volt. És közölte, hogy már utálja a fegyvereket és a gyilkolás érzését. A fiú hozzátette, hogy attól tart, rémálmai lesznek. Későbbi vallomásban elmondta: többet nem lenne képes gyilkolni. – sajtóhír.

„Ne ölj!” – Biblia

„Az egyházdoktorok nem 'szuperszentek'. Assisi Szent Ferenc például az – máig hatással van a hívekre és az Egyházra, és az Egyházon kívüliek körében is nagy népszerűségnek örvend –, mégsem egyházdoktor. Az egyházdoktorok olyan szentek, akik írásaikban kiemelkedő jelentőségű tanítást dolgoztak ki, és ezzel valami új dologra világítottak rá a hittel kapcsolatban. Számuk tehát nem korlátlan. A II. Vatikáni Zsinat fordulatot jelentett az egyházdoktorok avatásának terén, hiszen nőtt a jelölhető személyek köre. A zsinat után VI. Pál az Egyház történetében elsőként két nőt avatott egyházdoktorrá. Korábban csak a teológiában járatos embereket tekintették Isten ismerőinek. A zsinat után azonban az Egyház elismerte, hogy aki képes szentként élni, az szükségszerűen ismeri Istent. Sienai Szent Katalin például tanulatlan volt, mégis volt mondanivalója Istenről, amit nagyszerűen át is adott. Ávilai Szent Teréz sem volt művelt, mégis sokat írt a tapasztalatairól. Azzal, hogy egyházdoktorokká avatta őket, VI. Pál beépítette a szeretetet a teológiába, megakadályozván ezzel, hogy pusztán szellemi tudománnyá redukálódjon. II. János Pál és XVI. Benedek is csatlakozott ehhez az irányhoz. Az egyházdoktorok tanításai különböző jellegűek lehetnek. II. János Pál a következőképpen ír erről Novo Millennio ineunte kezdetű, 2001. január 6-án kiadott apostoli levelében: „A teológiai kutatás mellett az a bőséges hagyomány jelenthet komoly segítséget, melyet a szentek 'megélt teológiája' jelent” (Magyar Kurír alapján.)

http://nol.hu/kulfold/lelottek_az_amerikai_mesterloveszek_kiralyat-1364063

<http://www.hir24.hu/kulfold/2013/01/29/megolte-anyjat-es-hugat-majd-rajott-gyilkolni-szornyu/>

<http://www.magyarurir.hu/hirek/miert-avat-egyhazdoktorokat-az-egyhaz>

Vargáné Pável Márta
Olvastuk, megosztjuk:

<http://erdely.ma/hitvilag.php?id=175745b> 2014.11.06. | 09:09

[Ferenc pápa kötelezővé tette a püspökök nyugdíjazását 75 éves korban](#)

Forrás: hir-ozon.hu

Kötelező érvényűvé vált az egyházmegyéket és más egyházi hivatalokat vezető püspökök nyugdíjba vonulásának 75 éves korhatára a katolikus egyházban – közölte Ferenc pápa döntését szerdán a Vatikán.

Az egyházi nyugdíjintézkedés a L'Osservatore Romano szentszéki napilap szerdai számában való megjelenéssel lépett ha-

tályba. A nyugdíjkorhatár eddig is 75 év volt, de az életkor betöltésével nem volt kötelező a nyugdíjba vonulás, a pápa vagy elfogadta a püspökök nyugdíjazási kérelmét, vagy visszautasította.

A nyugdíjba vonulással egy időben a püspököknek minden más addig betöltött országos szintű feladatkörükről is le kell mondaniuk.

A kötelező nyugdíjazás a segédpüspökökre, valamint a római kúria hivatalait vezető bíborosokra is vonatkozik. A Vatikán honlapján közölt pápai dokumentum hét pontban módosítja a püspöki szolgálatra és nyugdíjra vonatkozó eddigi egyházi rendelkezéseket. A dokumentum vatikáni bemutatásán elhangzott, hogy Ferenc pápa a vatikáni reformmal megbízott bíborosi tanács javaslatait követve tette kötelezővé a 75 éves korhatárt. Az egyházfő ezzel módosította a római kúria működését szabályozó Pastor Bonus apostoli konstitúciót is, amelyet 1988-ban II. János Pál vezetett be. Újdonságnak számít az is, hogy mostantól „rendkívüli esetekben” az egyházfő felszólíthatja a püspököt a pásztori szolgálatról való lemondásra. Elemzők szerint ez felér a távozásra kényszerítéssel. Eddig az egyházfő, ha ezt szükségesnek találta, csak arra kérhette meg a püspöktársát, hogy fontolja meg a lemondását.

„Püspöknek lenni nem kitüntetés, hanem szolgálat” – hangoztatta Ferenc pápa szerdán, a Szent Péter téren tartott általános audiencián.

MTI

AQP humor

Még annak idején Gorbacsov és idősebb Bush elmennek egy különös tehetségekkel megáldott jóshoz. Azt szerették volna megtudni, hogy milyen lesz a világ ötven év múlva. A jós neki is kezd és nézegeti az üveggömbjét:

- Látom Washington, látok egy nagy épületet, egy fehér épületet. A Fehérházat. Ki van tűzve rá egy vörös zászló.

Ekkor Bush lecsügged, Gorbacsov büszkén kidüllesztli mellét és szól a jósnek, hogy folytassa csak tovább.

- Látom Moszkvát, látok egy nagy épületet, a Kreml Palotát. Ezen is egy ugyanolyan vörös zászló van kifeszítve, és erre is ugyanaz van írva, mint az előzőre.

Ekkor megkérdezte Gorbacsov, hogy mi van ráírva.

- Áh, sajnos nem tudom kiolvasni. Kínaiul van.

Egy bolond taligát tologat a diliház kertjében, de fejfelé. Arra megy az ápoló, és megkérdezi tőle:

- Mondja, miért így tolja a taligát?

- Tegnap rendesen toltam – feleli a bolond –, de akkor meg ez a sok hülye teleszórta kővel.

- Mi van a pap sírkövére vésve?

- ???

- Vizsgázni mentem.

Hirdetményünk, felhívásunk!

Kérünk minden intelligens, hívő vagy Istenre nyitott embert, csatlakozzon tagnak az AQUILA Párthoz!

Az AQP-nál közgyűlési határozat alapján a belső keménység és tisztaság védelme miatt egy évig csak próbaidős önkéntes lehet mindenki. Habár nálunk amúgy is mindenki önkéntes, pénz hiányában senkinek sem tudnánk egyébként sem fizetni. Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen tagjelöltnek. Az alapszabályunkat a honlapunkon megtalálja.

Várjuk a kedves párttársakat.

Üdvözlettel: Varga Péterné Márta elnök

Az **AQUILA Párt** 14.981-es számon 2013 márciusában jogerősen bejegyzett párt. Az AQP a kiábrándultaknak, igazmondásra és élhető Magyarországra vágyóknak a pártja, és nem szokványos pártként „pártoskodunk”! Elmondhatjuk, mi Isten akaratából az emberekért vagyunk. *Kérjük, tekintsek meg a honlapunkat* – a **részletes pártprogramunk is ott** olvasható:

www.aquilapart.hu Itt minden információt megtalálhat rólunk.

Impresszum:

Kiadó: AQUILA Párt, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Honlap: www.aquilapart.hu

E-mail: aquilapart@aqp.hu

Telefon: +36 20 – 327-47-93

Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, AQP elnöke

Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton

Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit

Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Mészáros Gabriella, Marton Janka, Marton Krisztián, O.-Kuzmich Kinga

Képi anyag szerkesztés: Horváth Olivér

AQUILA Párt fogadó órái: szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.

Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.

Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.